

hver anden Sag, der fremkommer, at nemlig det og det taler for at opretholde Bevillingerne, da Loven i det og det Tilfælde kan være uretfærdig; men paa denne Maade slippe vi aldrig fra Bevillingsvæsenet. Det er jo ganske vist, at Bevillinger gives af vedkommende Minister, for at bøde paa den Ulighed og Uretfærdighed, som især tidligere fandt Sted i mangfoldige Forhold; men det viser en Mistillid til Gns egne Love og Forslag, naar man ikke drifter sig til at affkaffe dette Bevillingsvæsen. Dersom det ærede Fleertal troer, at dets Forslag i Virkeligheden er godt, saa lad det blive prøvet derved, at Undtagelser ikke kunne finde Sted; thi det er aabenbart, at vi meget vanskelige slippe for flette Love, naar Undtagelserne saaledes staae ved Siden af Loven; thi Loven bliver da ikke prøvet paa den rette Maade, naar alle de, der have Grund til at klage stærkest, og som maastee i høi Grad trænge til at undtages, blive berettigede til i det enkelte Tilfælde at undrages fra Loven. Jeg skulde derfor, alene af den Grund, slutte mig til Mindretallets Forslag, og haaber, at det vil gaae igjennem, for at Forsamlingen herved kan give et Exempel paa, at Bevillingsvæsenet i ethvert enkelt Tilfælde bør affkaffes, naar Leilighed dertil gives.

Ordfører: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds har atter idag anført adskillige Grunde til Forsvar for den Mening, at Rentefoden skulde aldeles frigives; og han har begyndt med at sige, at de Grunde, som han igaar hentedede fra Lovudkastets Motiver, maatte de Fleste, som vilde gjøre sig den Uleilighed at gjennemlæse dem, erkjende for virkelige Grunde, hvorimod det, som i Motiverne er anført imod den fuldstændige Frigivelse, maatte indrømmes kun at være Undskyldninger. Dersom den ærede Rigsdagsmand havde den Overbeviisning, at de Fleste dele hans Anskuelse i denne Henseende, hvorfor har han da ikke stillet Forslag til en fuldstændig Frigivelse af Rentefoden, saa meget mere, som han idag er fuldkommen overbevist om, at Fleertallet af Thingets Medlemmer ere enige med ham, medens han igaar nærede nogen Tvivl derom? Jeg troer imidlertid, at

det vil vise sig, at Fleertallet af Medlemmerne er af modsat Mening; jeg troer, at man med Nette kan sige, at det, som i Motiverne er anført imod en fuldstændig Frigivelse af Rentefoden for nærværende Tid, ikke er „Undskyldninger“, men virkelige Grunde. Den ærede Rigsdagsmand kunde heller ikke erkjende, at jeg havde Ret, da jeg igaar sagde, at det var en Beshynderlighed, naar man udtalte sig for en Foranstaltning, der skulde være et Gode for en vis Klasse, da at ville gjennemføre denne Foranstaltning, uagtet den Klasse, som man vilde skænke et Gode derved, ikke ansaae det som et saadant, og han har i denne Henseende henviist os til et Exempel fra Bernstorffs Tid; men lægger den ærede Rigsdagsmand da ikke Mærke til den forunderlige Stilling, hvori han bringer de mindre Eiendomsbesiddere, idet han sammenligner deres aandelige Standpunkt med det, hvorpaa Trællebønderne stod, da Bernstorff begyndte at tage sig af dem? Den ærede Rigsdagsmand sagde selv, at efter nogle Mars Forløb indsaae Bønderne, hvilket Gode de havde opnaaet, og reiste i den Anledning Bernstorff en Mindestøtte; men jeg troer virkelig, at de smaa Eiendomsbesiddere i aandelig Henseende staae langt over Bønderne paa den Tid, og jeg troer ogsaa, at de mindre Eiendomsbesiddere virkelig for Diebliffet ere istand til at bedømme, hvad der i materiel Henseende er til deres Beste eller ikke. Den ærede Rigsdagsmand vilde heller ikke finde et Beviis for det, som jeg igaar ansøgte, i den Omstændighed, at der i den roeskildste Stænderforsamling kun var 13 Stemmer for og 45 imod en fuldstændig Frigivelse i Rentefoden; jeg troer, det beviser, hvad jeg vilde bevise. Han havde netop henviist til Eiendomsbesiddere, og jeg henviste ogsaa dertil. Samtlige Medlemmer af den roeskildste Stænderforsamling vare Eiendomsbesiddere; de kunde ikke blive Stænderdeputerede uden at være det, og af dem vare 45 imod Rentefodens Frigivelse. Naar man altsaa som Grund for Rentefodens Frigivelse vil beraabe sig paa Eiendomsbesiddernes Vidnesbyrd, saa troer jeg, at man som Grund derimod er berettiget til netop at beraabe sig paa dette Factum; thi de her omhandlede Eiendomsbesiddere maae dog forudsæt-